

Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΑΧΝΕΣ ΤΗΣ

????

Ιανουάριος 2016

Είμαι η Βενέτα η Παπαδάκη μαθήτρια του Β3.

Πριν από μερικές εβδομάδες δανείστηκα από την δανειστική βιβλιοθήκη του σχολείου μας το βιβλίο:

??Η Κωνσταντίνα και οι αράχνες της??.

Το βιβλίο μιλάει για την ζωή μιας κοπέλας, της Κωνσταντίνας, η οποία αλλάζει ριζικά από την στιγμή όπου χωρίζουν οι γονείς της. Η Κωνσταντίνα αναγκάζεται να αλλάξει ρουτίνα χωρίς να το θέλει η ίδια και έτσι υποχρεώνεται να ζήσει με την γιαγιά της, με την οποία δεν έχουν καλές σχέσεις.

Έτσι μετά από λίγο καιρό γνωρίζει ένα αγόρι το οποίο την επηρεάζει και η Κωνσταντίνα βρίσκεται ξαφνικά μπλεγμένη στα ναρκωτικά.

Δυστυχώς από την στιγμή που η Κωνσταντίνα έπαψε να έχει την αγάπη και την στοργή της οικογένειάς της ,ένιωθε ότι δεν είχε κάποιον δικό της άνθρωπο δίπλα της στον οποίο θα μπορούσε να μιλήσει και να στηριχτεί, με αποτέλεσμα να γίνει πιο ευάλωτη και πιο επιρρεπής.

Δυστυχώς μερικές φορές εμείς οι άνθρωποι βάζουμε τις επιθυμίες μας πάνω από τους άλλους. Έτσι έκαναν και οι γονείς της Κωνσταντίνας.

Βάλανε τα προσωπικά τους `` θέλω `` πάνω από το παιδί τους. Δεν κατάλαβαν όμως πόσο κακό της έκαναν.

Αφού διάβασα αυτήν την ιστορία άρχισα να σκέφτομαι λίγο ??έξω από το κουτί??.

Για να ικανοποιήσουμε λοιπόν τις προσωπικές μας επιθυμίες εμείς οι άνθρωποι ξεχνάμε τις ανάγκες των άλλων. Ξεχνάμε το καλό που μπορούμε να κάνουμε. Και τί; Η καλοσύνη και η αγάπη δεν έχει οφέλη; Είναι ανούσια; Όχι! Κάνοντας καλό σε κάποιον άλλο δεν μπορούμε να καταλάβουμε πόσο συναισθηματικά πλούσιοι γινόμαστε.

Επίσης με έκανε να καταλάβω πόσο εύκολα ένας άνθρωπος, και συγκεκριμένα ένα παιδί, μπορεί να παρασυρθεί σε μια στιγμή αδυναμίας.

Εκείνη την στιγμή όπου κάνουμε το λάθος και παίρνουμε τον λάθος δρόμο όμως τι σκεφτόμαστε; Που πήγε όλη η εσωτερική μας δύναμη; Το πείσμα του να τα καταφέρουμε; Αν πάλι βρεθούμε εμείς σε μια στιγμή αδυναμίας δεν χρειάζεται να παρασυρθούμε.

Δεν είναι αυτή η λύση! Η λύση είναι η θέληση. Εάν εμείς θέλουμε να τα καταφέρουμε τότε θα τα καταφέρουμε!

Δεν υπάρχει κάτι πιο δυνατό από την ανθρώπινη θέληση. Αυτός είναι ο μόνος δρόμος με τον οποίο θα καταφέρουμε να βγούμε από τον λαβύρινθο. Τον λαβύρινθο της ζωής. Ο οποίος κρύβει πολλές παγίδες. Σίγουρα θα πέσουμε σε κάποιες. Αλλά εάν δεν έχουμε πείσμα και θέληση δεν θα τα καταφέρουμε ποτέ.

Τα τελευταία λόγια του Σιμόν Μπολίβαρ ήταν: ??Πώς θα βγω από αυτόν τον λαβύρινθο;??.

Η απάντηση είναι η θέληση, η επιμονή και το πείσμα.

Αγαπητοί μου συμμαθητές,

δανειστείτε και διαβάστε το βιβλίο

“Η Κωνσταντίνα και οι αράχνες της” και ελάτε να συζητήσουμε και να ανταλλάξουμε ιδέες και σκέψεις?.